

PŘÍBĚH PANÍ JAROSLAVY ŠESTÁKOVÉ

SCÉNÁŘ

Vypravěč: „Paní Jaroslava Šestáková se narodila 3. února 1937 v Sušici. Rodina paní Šestákové prožila celou válku v Plzni.“

Pamětnice: „My jsme se odstěhovali hned po mém narození do Plzně. Otec tady sehnal práci a byt. Byli jsme taky kompleť jako celá rodina.“ [3.48 - 3.59]

Vypravěč: „Paní Šestáková měla dva bratry. Starší musel s otcem na práci do Německa. Paní Šestáková zažila všechny nálety v Plzni.“

Pamětnice: „Byly hlavně sirény, ty upozorňovali, že bude nálet. Většinou ta siréna zahoukala a nebylo vůbec nic a pak odhoukala a bylo konec náletu.“ [5.02 - 5.17]

Vypravěč: „Když začaly nálety nabírat na intenzitě, udělal se kryt ve skále na Skvrňanech.“

Pamětnice: „Na té skále stály domy. V té skále byl udělaný celý kryt pro celou Škodovku i pro celé Skvrňany. Je tam do dneška Utíkali tam lidi ze Skvrňan a já nevím z okolí, kdo se tam dostal, tak se tam šel schovat. Teďko nahlásili nálet, lidi utíkali do toho krytu pochopitelně všichni. Utíkali tam i škodováci, jenomže esesáci jim zablokovali třetí bránu a oni se z té Škodovky nemohli dostat, takže ji vypáchili.“

[9.13 - 10.05]

Vypravěč: „Při jednom z dalších náletů byla tehdy šestiletá pamětnice doma sama.“

Pamětnice: „Maminka byla tehdy nasazena do práce, protože mi bylo šest let, tak jsem jako měla být samostatná a já jsem byla sama doma. Tatínek byl v Německu, bratr byl v Německu a já jsem byla sama doma, takže když zahoukali nálet, tak jsem musela sama do krytu. Je pravda, že třeba lidi, kteří bydleli v domě, tak jako řekli Jaruško pojď s námi.“

[16.14 - 16.38]

Vypravěč: „Pamětnice tehdy při bombardování přišla o dům, který shořel. Poté odcestovali zpátky do Sušice.“

Pamětnice: „Tak jsme vystoupili, zašli jsme kus za nádraží a pak tam slyším, jak tam křičí, vlaky jely dál. Jede se do Sušice! No a ještě tam strejda s tím bráchou říkal: Tak se vrátíme a jedeme do té Sušice. Maminka říkala ne. Už jsme tady, tak jdeme a budeme u sestry a přišli jsme do té vesnice, ale ještě vám řeknu: My jsme popošli na tu silnici přiletěli hloubkaři, vlak se rozjízďel a teď do toho pálili. Pochopitelně, že ti kluci, ty holky chtěli z toho vlaku pryč. Vlak potom okamžitě brzdil, ten jako nemohl jet dál. Utíkali z toho vlaku a oni je rozstříleli.“

[21.47 - 22.40]

Vypravěč: „Válku celá rodina paní Šestákové naštěstí přežila. Pamětnice už ovšem v Plzni při samotném osvobození nebyla. Na americké vojáky vzpomíná, jako na upravené a hodné

hochy, kteří byli i ve vesnici, kde zbytek války přečkala. Bojí se, že se lidstvo dostatečně nepoučilo z minulosti. Teď jak říká je to všechno jenom na nás.“